

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

ROK ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA - REHOĽNÍKOV

Rok modlitieb za kresťanské rodiny v našom biskupstve

Týždeň 23.

DNES: NAJSVÄTEJŠIA TROJICA

1. 6. 2015 – 7. 6. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 1. 6. 15	SV. JUSTÍN, MUČENÍK SPOMIENKA	Na úmysel č.d. 320	18.00		
UTOROK 2. 6. 15	SV. MARCELÍN A PETER, MUČENÍCI, ĽUBOVOLNÁ SPOMIENKA				
STREDA 3. 6. 15	SV. KAROL LWANGA A SPOLOČNÍCI, MUČENÍCI, SPOMIENKA				
ŠTVRTOK 4. 6. 15	NAJSVÄTEJŠIE KRISTOVO TELO A KRV, SLÁVNOSŤ, PRIK. SVIATOK	Za veriacich	18.00	15.30- 17.00	
PIATOK 5. 6. 15	SV. BONIFÁC, BISKUP A MUČENÍK, SPOMIENKA	+ Štefan Brnkaľák	18.30		
SOBOTA 6. 6. 15	SV. NORBERT, BISKUP, ĽUBOVOLNÁ SPOMIENKA				
NEDEĽA 7. 6. 15	DESIATA NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 1. 6. 15	SV. JUSTÍN, MUČENÍK SPOMIENKA				
UTOROK 2. 6. 15	SV. MARCELÍN A PETER, MUČENÍCI, ĽUBOVOLNÁ SPOMIENKA	+ Štefan Bereň (1. výr.)	18.00	17.30	
STREDA 3. 6. 15	SV. KAROL LWANGA A SPOLOČNÍCI, MUČENÍCI, SPOMIENKA				
ŠTVRTOK 4. 6. 15	NAJSVÄTEJŠIE KRISTOVO TELO A KRV, SLÁVNOSŤ, PRIK. SVIATOK	+ Ján a Terézia Roman a Augustín Feja	17.00	15.30- 17.00	
PIATOK 5. 6. 15	SV. BONIFÁC, BISKUP A MUČENÍK, SPOMIENKA	+ Helena, Anežka, Jozef Šimulčík	17.00		
SOBOTA 6. 6. 15	SV. NORBERT, BISKUP, ĽUBOVOLNÁ SPOMIENKA				
NEDEĽA 7. 6. 15	DESIATA NEDEĽA „CEZ ROK“	Na úmysel	8.30		

Oznamy:

- Vo štvrtok je prikázaný sviatok. Sv. omše vo Vasiľove o 17.00 hod. V Babíne o 18.00 hod. s krátkou adoráciou a eucharistickým požehnaním.
- Spovedanie pred prvým piatkom : Vasiľov - štvrtok od 15.30 do 17.00. Babín - štvrtok od 15.30 do 17.00 hod.
- Upratovanie kostola: Babín : č.d. 242 - 256
Vasiľov: Anna Baraniaková, Monika Graňáková, Elena Kotúľová,
Alena Tomčíková, Marianna Graňáková, Andrea Klokočíková
- Sviatosť manželstva chcú prijať:
Michal **JANTO**, syn Jozefa a Jany rod. Teličákovej, narodený – Dol. Kubín a bývajúci – Zázrivá
a Michaela **BRNKALÁKOVÁ**, dcéra Jána a Anny rod. Štefárovej, nar. – Dol. Kubín a bývajúca – Babín
Ohlasujú sa 2. raz
Florián **Bereň**, syn + Františka a Márie rod. Kovalčíkovej, narodený – Dol. Kubín a bývajúci – Vasiľov
a Patrícia **Škapcová**, dcéra Štefana a Márie rod. Jurkyovej, nar. – Dol. Kubín a bývajúca – Hruštín
Ohlasujú sa 3. raz
Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

SVÄTÁ RODINA - ŠKOLA SVÄTÉHO ŽIVOTA

Prečo sa rodina Jozefa, Panny Márie a Ježiša volá „Svätá rodina“? V prvom rade preto, že sa v tejto rodine sprítomnil, ubytoval a žil Boží Syn Ježiš Kristus, ktorý je Svätosť sama. Z neho, ako z prameňa vytryskla aj svätosť jeho matky, Panny Márie, i jeho pestúna Jozefa. Ježiš prišiel na túto zem, aby posvätil nielen Nazaretskú rodinu, ale aj všetky rodiny na svete.

Nazaretská rodina sa podľa Božieho zámeru mala stať školou opravdivej svätosti života pre všetkých ľudí, najmä pre rodinný život. Ak skúmame svätých obyvateľov nazaretskej domácnosti, poznávame, čo to vlastne svätosť života je, v čom spočíva a čo je jej podstatou. Svätosť Panny Márie i Jozefa spočívala v dvoch skutočnostiach. Prvou je skutočnosť, že vlastnili milosť posväcujúcu, nadprirodzený Boží dar účasti na živote Svätej Trojice. Boli ponorení do spoločenstva troch božských osôb. Ich svätosť nebola iba v neprítomnosti hriechu v ich živote, ale ešte viac vo vedomom a slobodnom spolunažívaní s Otcom, Synom a Duchom Svätým. Zvlášť Panna Mária mala plnosť milosti, čiže najdokonalejší stupeň účasti na trojičnom živote Boha. Druhou skutočnosťou svätosti Panny Márie i Jozefa bolo sväté konanie. Všetko, čo robili, bolo v súlade s Božou vôľou a uskutočňovaním lásky. Podstatou ich svätého života bola láska k Bohu i ku všetkým ľuďom. Vdychovali ju do každého skutku, ktorý ako ľudia konali.

Svätosť Panny Márie sa uplatňovala, a zároveň rástla v tom všetkom, čo prežívala a robila v nazaretskej domácnosti. Bola to jej modlitba, jej každodenné domáce práce, jej starosť o Dieťa Ježiša, jej služba ženichovi Jozefovi, jej láska k ostatným príbuzným a blízkym, s ktorými sa stretávala. Podobne aj Jozef svoju svätosť žil vo všedných okolnostiach každodenného života. Praktizoval svätosť a rástol v dokonalosti pred Bohom svojou prácou remeselníka, svojou zodpovednosťou a starosťou o Ježiša, svojimi vzťahmi k ľuďom, s ktorými prichádzal v živote do kontaktu. Základnou charakteristikou a zároveň aj prejavom svätosti obyvateľov nazaretského domu boli ich čnosti. Čnosti sú vliate alebo získané schopnosti konať dobro. Panna Mária vynikala čnosťou viery, nádeje a lásky, pokory, čistoty, milosrdenstva, obetavosti a všetkých ostatných čností, ktoré dotvárajú jej ľudskú dokonalosť a svätosť života. Podobne aj svätý Jozef vynikal v mnohých čnostiach, najmä v pracovitosti, zodpovednosti a nábožnosti.

Boh povolal k svätosti a dokonalosti života všetkých ľudí. „Ako poslušné deti neprispôsobujte sa takým žiadostiam, ako keď ste boli v nevedomosti, ale ako svätý je ten, ktorý vás povolal, buďte aj vy svätí vo všetkom svojom počínaní; ved' je napísané: „Buďte svätí, lebo ja som svätý.“ (1Pt 1,14-16) V otázke povolania k svätosti života jestvujú mnohé nedorozumenia. Niektorí ľudia si myslia, že kresťanská svätosť nie je každému dostupná, alebo že je len ťažko uskutočniteľná, alebo že je určená len pre niektoré typy povolání. Práve príklad Nazaretskej rodiny nás privádza k autentickému chápaniu významu slova svätosť. Svätosť kresťana nie je mimoriadna vlastnosť, či charakteristika človeka. Tajomstvo kresťanskej svätosti je možné vnímať len vo svetle viery. K pochopeniu slova svätosť je potrebné mať na pamäti dve skutočnosti. Prvou je, že človek je stvorený na Boží obraz, druhou, že je ranený dedičným hriechom. Svätosťou rozumieme potom takú kvalitu bytosti a správania sa človeka, že zodpovedá pôvodnému zámeru Boha s človekom. Byť svätý pre človeka neznamena nič iné, ako to, že by bol Božím obrazom, to jest takým človekom, akého chce mať Boh.

Hriech nepatrí k normálnosti človeka, k jeho prirodzenosti. Je priam deformáciou jeho osoby a dôstojnosti. Práve svätosť, ktorou sa odstraňuje hriechosť a nadobúda podobnosť s Bohom, robí človeka svätým. Len vďaka svätosti môže človek byť naozaj človekom. Svätosťou nadobúdame opravdivú ľudskosť.

Svätým a dokonalým sa človek nemôže stať sám zo seba a od seba. Aj prvotná svätosť človeka bola Božím darom. Po tragédii hriechu je ešte zrejmejšie, že svätosť je darom. Človek sa totiž sám nemôže zbaviť hriechosťi a nadobudnúť tie kvality, ktoré ho robia milým Bohu. Svätými sa stávame spoluprácou s Bohom, prijímaním jeho darov. Túto spoluprácu na diele vlastného posvätenia nazývame úsilie o svätosť. Preto hovoríme, že svätosť je dar i úloha. „Ale dar sa stáva aj úlohou, ktorá má riadiť celú kresťanskú existenciu. To je Božia vôľa, vaše posvätenie (1Sol 4,3). Je to úloha, ktorá sa netýka iba niektorých kresťanov: „Všetci v Krista veriaci, v každom stave alebo hodnosti, sú povolaní k plnosti kresťanského života a k dokonalosti lásky“ (LG,40).“ (Novo millennio ineunte, 30)

Svätosť je dostupná všetkým, ktorí spolupracujú s Duchom Svätým na svojom posvätení a zdokonaľovaní svojho života. Cesty a spôsoby uskutočňovania jedinej svätosti sú však rozličné. Koncil učí, že „V rozličných životných stavoch a zamestnaniach jediná svätosť pestujú všetci, čo sa dajú viesť Duchom Božím, poslúchajú Otcov hlas a klaňajú sa Bohu Otcu v duchu a pravde, nasledujúc chudobného, poníženého a kríž nesúceho Krista, aby si zaslúžili mať podiel na jeho sláve. A každý má bez otáľania, podľa vlastných darov a povinností, napredovať na ceste živej viery, ktorá vzbudzuje nádej a je činná v láske.“ (Lumen gentium, 41)

Na adresu povolania rodín k svätosti života Koncil napísal: „Kresťanskí manželia a rodičia majú zas ísť svojou vlastnou cestou vo vernej láske, navzájom sa udržiavať cez celý život v milosti a vychovávať potomstvo, ktoré láskyplne prijali od Boha, v kresťanskej náuke a evanjeliových čnostiach. Takýmto spôsobom slúžia všetkým za príklad neúnavnej a šľachetnej lásky, budujú bratské spoločenstvo v láske a sú svedkami a spolupracovníkmi plodnosti Matky Cirkvi, na znak účasti na tej láske, ktorou si Kristus zamiloval svoju Nevestu, takže seba samého vydal v obeť za ňu. Podobný príklad iným spôsobom dávajú tí, čo žijú vo vdovstve alebo sú slobodní: aj oni môžu byť na nemalý osov svätosti a činnosti Cirkvi. Tí zas, čo musia často tvrdo pracovať, majú sa zdokonaľovať skutkami ľudskosti, pomáhať spoluobčanom, pracovať na zošľachtovaní celej spoločnosti a všetkého stvorenstva, ale aj činnou láskou nasledovať Krista, ktorého ruky sa venovali telesnej práci a ktorý ustavične pracuje s Otcom na spásu všetkých. Nech sa radujú v nádeji, pomáhajú si navzájom znášať ťažkosti a nech i svojou každodennou prácou napredujú vo svätosti, a to aj v apoštolskej svätosti.“ (Lumen gentium, 41)

